

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 43

van **SAM VAN ROOY**

datum: 11 oktober 2022

---

aan **BEN WEYTS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, SPORT, DIERENWELZIJN EN VLAAMSE RAND

Gescheiden zwemmen - Evolutie en beleid

In samenwerking met het cultureel centrum Lommel zal de vzw Al Furqan, de vzw achter de niet-erkende Al Furqan-moskee in Lommel, deze winter een zwembad afhuren. Het is zo dat enkel mannen zich kunnen inschrijven voor dit 'zwembadabonnement'. Voor vrouwen geen plaats, want, zo meldt een persoon verbonden aan de moskee: "Het probleem is hier dat overal wel een cafetaria of ramen zijn met inkijk".

Het decreet houdende een kader voor het Vlaamse gelijkekansen- en gelijkebehandelingsbeleid van 10 juli 2008 stelt duidelijk het volgende: "Binnen de grenzen van de aan de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest toegewezen bevoegdheden is elke vorm van discriminatie verboden, zowel in de overheidssector, als in de particuliere sector, met inbegrip van overheidsinstanties, met betrekking tot het aanbod van, de toegang tot, de levering en het genot van goederen en diensten die publiekelijk beschikbaar zijn - al dan niet tegen betaling".

De vorige minister van Gelijke Kansen, Liesbeth Homans, zei over een soortgelijk voorval het volgende: "Ik vind persoonlijk dat dit heel, heel, heel hard ingaat tegen mijn visie op een inclusieve samenleving. Ik ondersteun deze initiatieven dus absoluut niet, ik veroordeel ze zelfs." Ook de huidige minister van Gelijke Kansen, Bart Somers, heeft daarover een soortgelijke mening: "Persoonlijk ben ik daar echter geen voorstander van. Ik wil inzetten op activiteiten waar mensen elkaar ontmoeten en waarbij we segregatie tegengaan."

We kunnen vaststellen dat er nog steeds steden en gemeenten zijn die zogenaamde 'vrouwenuurtjes' in publieke zwembaden organiseren om moslima's de gelegenheid te geven te zwemmen zonder aanwezigheid van mannen. Dat komt uiteraard neer op pure segregatie en staat haaks op de in het regeerakkoord vermelde 'gedeelde waarden en normen van de publieke Vlaamse cultuur'.

1. Wat is het standpunt en het gevoerde beleid van de minister over de organisatie van dat gescheiden zwemmen en zal hij daar desgevallend tegen optreden? Zo ja, op welke manier en binnen welke termijn? Zo niet, waarom niet?
2. Beschikt de minister over gegevens inzake het aantal zwembaden en/of steden en gemeenten die gescheiden zwemuren voor (islamitische) mannen en vrouwen aanbieden, desgevallend opgedeeld per stad/gemeente? Graag desgevallend ook een jaarlijkse evolutie sinds 2010. Hoe evalueert de minister die cijfers? Zo niet, vindt de minister het niet nodig om dat soort gegevens, die verband houden met de islamisering van onze samenleving, bij te houden en te monitoren? Zo niet, waarom niet?

**Vlaams
Parlement**

BEN WEYTS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, SPORT, DIERENWELZIJN EN VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 43 van 11 oktober 2022

van **SAM VAN ROOY**

---

1. De visie van het Vlaamse sportbeleid is duidelijk en zat al vervat in de inleiding van mijn beleidsnota: sport is maïzena voor onze samenleving, een bindmiddel tussen jong en oud, man en vrouw, arm en rijk. Samen sporten – en in casu samen zwemmen - is dan ook het uitgangspunt van een inclusief sportbeleid. Het kan nooit de bedoeling zijn dat we het signaal geven dat vrouwen zich moeten beschermen of afschermen voor mannen.

De vragen over gescheiden sporten zijn niet nieuw en komen ook geregeld terug. De *ombudsvrouw Gender maakte vorig jaar specifiek voor sport een tekst op met richtlijnen: 'Sport zoekt vrouw; vrouw zoekt sport. Een antwoord op enkele vragen over gendergelijkheid en sport die telkens terugkeren'*. Ook Sport Vlaanderen verwijst naar deze tekst op bijvoorbeeld de pagina '[Vrouwen in de sport](#)', onder 'Extra informatie'. In deze tekst is duidelijk omschreven dat bijvoorbeeld 'met de maten alleen gaan fietsen op zondag' uiteraard kan, maar afzonderlijke zwemuurtjes georganiseerd door de lokale overheid een uitzondering moeten zijn.

In dit specifieke geval gaat het wel over een publiek zwembad, maar verhuurt de uitbater (een private vennootschap), het zwembad buiten de openingsuren soms af aan private actoren zoals verenigingen.

Ik verwijs ook naar het antwoord dat minister Bart Somers [in de commissie voor Binnenlands Bestuur, Gelijke Kansen en Inburgering op 18 oktober](#) u reeds gaf, en waarbij ook duidelijk de visie van collega Bart Somers is dat het samenleven van meisjes en jongens, mannen en vrouwen het uitgangspunt is.

2. In de sportinfrastructuurdata van Sport Vlaanderen, met name in de SPAKKI-databank wordt het aanbod in de infrastructuur niet bijgehouden. We beschikken niet over een lijst waar gescheiden zwemuren worden aangeboden en aldus ook niet over de evolutie hiervan.